

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel de Alba Iulia (Rumunia) w dniu 2 października 2020 r. – Philips Orăștie S.R. L. / Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-487/20)

(2020/C 433/42)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel de Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Philips Orăștie S.R. L.

Druga strona postępowania: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 179 [akapit pierwszy] i art. 183 [akapit pierwszy] dyrektywy 112/2006/WE⁽¹⁾ w związku z **zasadami równoważności, skuteczności i neutralności** można interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu lub praktyce krajowej, które nakładają obowiązek obniżenia kwoty zwrotu VAT poprzez uwzględnienie w obliczeniu VAT *należnego kwot dodatkowych zobowiązań płatniczych* określonych w decyzji w sprawie wymiaru wysokości zobowiązania podatkowego, uchylonej nieprawomocnym wyrokiem, w przypadku gdy takie dodatkowe zobowiązania są *zabezpieczone gwarancją bankową*, a krajowe przepisy postępowania podatkowego uznają skutek *zawieszający wykonanie tej gwarancji w odniesieniu do innych opłat i podatków*?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 2 października 2020 r. – UB /Kauno teritorinė muitinė

(Sprawa C-489/20)

(2020/C 433/43)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: UB

Strona przeciwna: Kauno teritorinė muitinė

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 124 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że dług celny wygasa, jeżeli w sytuacji takiej jak ta w niniejszej sprawie towary będące przedmiotem przemytu zostały zajęte, a następnie uległy przepadkowi już po ich nielegalnym wprowadzeniu (dopuszczeniu do konsumpcji) na obszar celny Unii Europejskiej?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 2 lit. b) i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG oraz art. 2 ust. 1 lit. d) i art. 70 dyrektywy 2006/112/WE ⁽²⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że obowiązek uiszczenia podatku akcyzowego lub podatku VAT nie wygasa, jeżeli w sytuacji takiej jak ta w niniejszej sprawie towary będące przedmiotem przemytu zostają zajęte, a następnie ulegają przypadkowi już po ich nielegalnym wprowadzeniu (dopuszczeniu do konsumpcji) na obszar celny Unii Europejskiej, nawet jeżeli dług celny wygasł na podstawie przewidzianej w art. 124 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 9, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 2 października 2020 r. – B.M.A. / Stoliczna obsztina, rajon „Panczarewo”

(Sprawa C-490/20)

(2020/C 433/44)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B.M.A.

Strona przeciwna: Stoliczna obsztina, rajon „Panczarewo”

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 20 i 21 TFUE oraz art. 7, 24 i 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie wydania przez bułgarskie organy administracji – rozpatrujące wniosek o wydanie zaświadczenia o urodzeniu dziecka, będącego bułgarskim obywatelem, które miało miejsce w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej i zostało poświadczone hiszpańskim aktem urodzenia, w którym wpisano dwie osoby płci żeńskiej jako matki, bez uściślenia, czy i która z nich jest biologiczną matką dziecka – bułgarskiego aktu urodzenia ze względu na to, że strona skarżąca odmawia wskazania, kto jest biologiczną matką dziecka?
2. Czy art. 4 ust. 2 TUE oraz art. 9 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że ochrona tożsamości narodowej i konstytucyjnej państw członkowskich Unii Europejskiej zakłada, że państwa te dysponują szerokim zakresem uznania w odniesieniu do zasad ustalania pochodzenia. W szczególności:
 - Czy art. 4 ust. 2 TUE należy interpretować w ten sposób, że umożliwia on państwu członkowskiemu żądanie udzielenia informacji dotyczących biologicznego pochodzenia dziecka?
 - Czy art. 4 ust. 2 TUE w związku z art. 7 i art. 24 ust. 2 karty należy interpretować w ten sposób, że należy dążyć do osiągnięcia balansu między tożsamością narodową i konstytucyjną państwa członkowskiego a dobrem dziecka – biorąc pod uwagę, że aktualnie brak konsensusu zarówno pod względem wartości, jak i pod względem prawnym w odniesieniu do możliwości wpisania jako rodziców w akcie urodzenia osób tej samej płci, bez uściślenia, czy i która z nich jest biologicznym rodzicem dziecka? Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej: w jaki konkretnie sposób można by osiągnąć ten balans?